

List do Hebrajczyków

Rozdział 10

1. Prawo bowiem, posiadając tylko cień przyszłych dóbr, a nie sam obraz rzeczy, przez te same ofiary, corocznie ciągle składane, nie może nigdy udoskonalić tych, którzy przystępują [do Boga]. 2. Czyż bowiem nie przestano by ich składać, gdyby składający je, raz na zawsze oczyszczeni, nie mieli już żadnej świadomości grzechów? 3. Ale przez nie każdego roku następuje przypomnienie grzechów. 4. Niemożliwe jest bowiem, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy. 5. Przeto, przychodząc na świat, mówi: Ofiary ani daru nie chciałeś, ale Mi utworzyłeś ciało; 6. całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. 7. Wtedy rzekłem: Oto idę - w zwoju księgi napisano o Mnie - aby spełnić wolę Twoją, Boże. 8. Wyżej powiedział: Ofiar, darów, całopaleń i ofiar za grzech nie chciałeś i nie podobały się Tobie, choć składane są zgodnie z Prawem. 9. Następnie powiedział: Oto idę, aby spełnić wolę Twoją. Usuwa jedną [ofiary], aby ustanowić inną. 10. Na mocy tej woli uświęceni jesteśmy przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze. 11. Wprawdzie każdy kapłan staje codziennie do wykonywania swej służby i wiele razy składa te same ofiary, które żadną miarą nie mogą zgładzić grzechów. 12. Ten przeciwnie, złożwszy raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga, 13. oczekując tylko, aż nieprzyjaciele Jego staną się podnóżkiem pod Jego stopy. 14. Jedną bowiem ofiarą udoskonalił na wieki tych, którzy są uświęceni. 15. Daje nam zaś świadectwo Duch Święty, skoro powiedział: 16. Takie jest przymierze, które zawrę z nimi po owych dniach, mówi Pan: Nadam prawa moje w ich sercach, także w myśli ich je wypiszę. 17. A na ich grzechy oraz ich nieprawości więcej już nie wspomnę. 18. Gdzie zaś jest ich odpuszczenie, tam już więcej nie zachodzi potrzeba ofiary za grzechy. 19. Mamy więc, bracia, pewność, iż wejdziemy do Miejsca Świętego przez krew Jezusa. 20. On nam zapoczątkował drogę nową i żywą, przez zasłonę, to jest przez ciało swoje. 21. Mając zaś kapłana wielkiego, który jest nad domem Bożym, 22. przystąpmy z sercem prawym, z wiarą pełną, oczyszczeni na duszy od wszelkiego zła świadomego i obmyci na ciele wodą czystą. 23. Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę. 24. Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. 25. Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej widzicie, że zbliża się dzień. 26. Jeśli bowiem dobrowolnie grzeszymy po otrzymaniu pełnego poznania prawdy, to już nie ma dla nas ofiary przebłagalnej za grzechy, 27. ale jedynie jakieś przerażające oczekiwanie sądu i żar ognia, który ma trawić opornych. 28. Kto przekracza Prawo Mojżeszowe, ponosi śmierć bez miłosierdzia na podstawie [zeznania] dwóch albo trzech świadków. 29. Pomyślcie, o ileż surowszej kary stanie się winien ten, kto by podeptał Syna Bożego i zbezcześcił krew Przymierza, przez którą został uświęcony, i obelżywie zachował się wobec Ducha łaski. 30. Znamy przecież Tego, który powiedział: Do Mnie [należy] pomsta i Ja odpłacę. I znowu: Sam Pan będzie sądził lud swój. 31. Straszna

to rzecz wpaść w ręce Boga żywego. **32.** Przypomnijcie sobie dawniejsze dni, kiedy to po oświeceniu wytrzymaliście wielkie zmaganie, to jest udręki, **33.** już to wystawieni publicznie na szyderstwa i prześladowania, już to stawszy się towarzyszami tych, którzy to przeżywali. **34.** Albowiem współcierpieliście z uwięzionymi, z radością przyjęliście rabunek waszego mienia, wiedząc, że sami posiadacie majątek lepszy i trwały. **35.** Nie wyzbywajcie się więc waszej ufności, która znajduje wielką odpłatę. **36.** Potrzebujecie bowiem wytrwałości, abyście po wypełnieniu woli Bożej dostąpili [spełnienia] obietnicy. **37.** Jeszcze bowiem krótka, bardzo krótka chwila, i przyjdzie Ten, który ma nadejść, i nie spóźni się. **38.** A mój sprawiedliwy dzięki wierze żyć będzie, jeśli się cofnie, nie znajdzie dusza moja w nim upodobania. **39.** My zaś nie należymy do odstępców, którzy idą na zatrącenie, ale do wiernych, którzy zbawiają duszę.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.